

orden, der har til Hensigt at standse en Forhandling, som et aggressivt Skridt. Det behøver ikke at være det, og det er det ikke i dette Tilfælde. Hvad jeg har ønsket, er eventuelt at faa en Kommission nedsat, ikke fordi jeg i nogen Maade tror, at den Løsning, som *jeg* vilde finde den heldigste, skal kunne tiltrædes af en saadan Kommission, men for at man gennem den kan faa Sagen drøftet alvorligt, saa at alle afvigende Meninger kan komme til at gøre sig gældende. Kun derigennem vil man kunne komme til en Løsning af Spørgsmaalet, efter at alle Chancer er prøvede. Jeg stiller altsaa ikke mit Forslag i en aggressiv Hensigt, men i den Tro, eller om ikke i den Tro, saa i den Forhaabning, at Regeringen, som vel heller ikke har været ganske blind for de Fakta, jeg her har anført, ogsaa skulde kunne slutte sig hertil, ogsaa skulde kunne sige: Ja, er det ikke det fornuftigste, er det ikke det rigtigste at gøre det? Jeg opfordrer derfor Tingets Medlemmer til at støtte mig i at gennemføre Dagsordenen, og jeg henstiller til Regeringen, om den ikke kan acceptere den.“

Konseilspræsidenten udtalte bl. a.:

. . . . „Sagen er altsaa den, at i Stedet for at gaa til en Forhandling om de foreliggende Ændringsforslag og Sagen i dens Helhed har det ærede Medlem skabt en ny Situation ved at foreslaa Sagens Standsning ved en Dagsorden. Forslaget til denne Dagsorden gaar ikke ud paa at stille et bestemt Forslag om at henvise Sagen til en Kommission, men det indeholder en Henstilling til Ministeriet om at overveje, om ikke Sagen bør behandles i en Kommission, sammensat paa den Maade, som det ærede Medlem har antydnet. Men det er jo en Afvisning af Regeringens Grundlovsforslag. Jeg erkender, at den ikke er saa brutal, som den vilde have været, hvis man havde fulgt den Henstilling, der blev gjort af det højtærede 4de kongevalgte Medlem (Estrup) under Sagens første Behandling, da han her i Tinget udtalte, at han ansaa Regeringens Forslag for at være umuligt og ubrugeligt og derfor ønskede, at Forhandlingen derom skulde være afskaaret. Hvis man havde fulgt det ærede Medlem den Gang, havde man naaet det samme Resultat for Sagens Vedkommende, som man vil naa i dette Øjeblik ved den mere milde Form for en Afvisning, som nu er foreslaaet af det ærede Medlem for 10 Kreds (Frijs).“

Efter at have omtalt, at Højre, hvis det følger Frijs's Opfordring til at stemme for Dagsordenen, vil desavouere sig selv, da Flertallet i sin Udvalgsbetænkning udtrykkelig